

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 2 червня 1983 року

№ 65 (3261).

Ціна 2 коп.

П'ЯТИРІЧКА І МИ:

ОБГОВОРЮЄМО СТАТТЮ ГЕРОЯ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПРАЦІ В. С. АНДРІЯША «ХЛІБ НАШ НАСУЩНИЙ».

ІЩЕ РАЗ ПРО ЕФЕКТИВНІСТЬ

НА комсомольських зборах, які відбулися у нашій тракторній бригаді напередодні «зелених жнив», порушувалося чимало важливих питань. Зокрема, члени механізованого кормодобувного загону рапортували про готовність до роботи закріпленої за ними техніки, бригадир А. І. Литвин проаналізував виконання планів і взятих соціалістичних зобов'язань кожним механізатором і колективом у цілому. А потім зайшла мова про статтю Героя Соціалістичної Праці В. С. Андріяша «Хліб наш насущний», опубліковану недавно газетою «Молодий комунар». Ні, це було не просто обговорення — була відверта, щира розмова про те, як підняти ефективність усього сільськогосподарського виробництва, як примножити свій особистий внесок у п'ятирічку.

Колектив наш комсомольсько-молодіжний. За підсумками минулорічного соціалістичного змагання ми вибороли першість серед КМК тракторних бригад області, стали членами міжнародного клубу механізаторів «Кіровоград — Толбухін» і лауреатами почес-

ного призу двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова. Досягнення в бригаді є, і немало. Однак це не значить, що ми повинні спочивати на лаврах. Треба неупинно йти вперед, добиватися у своїй роботі більшого, зростати. Така думка прозвучала у виступах моїх товаришів.

Нас, хліборобів, не даремно називають творцями народного достатку. Але ми ще й у великому боргу перед країною. Нічого гріх таїти, навіть у нашому передовому господарстві не завжди раціонально використовуються земельні угіддя і потужна техніка, мінеральні добрива. А раз так — значить втрачаємо ми хліб і молоко, інші сільськогосподарські продукти.

Треба вчитися господарювати. Усім без винятку. Розумію, нелегко це дається. Саме тому на допомогу молодшим колегам мають прийти досвідченіші — майстри-наставники, спеціалісти, керівники середньої ланки. Так, як це роблять наш бригадир Анатолій Іванович Литвин, інші механізатори колективу, чий стаж практичної роботи вже по 30—40 років. Їхня допомога дуже знадобилася

нам, комсомольцям, при застосуванні індустріальної технології на вирощуванні цукрових буряків і кукурудзи на зерно. Торік нам вдалося виростити непогані врожаї цих культур. Нині я знову очолюю комсомольсько-молодіжну ланку буряководів, а Володимир Куделін — кукурудзіводів. Прагнемо зібрати з кожного гектара відповідно по 400 і по 50 центнерів коренеплодів і зерна високої якості.

До активу КМК можна віднести й те, що всі його члени мають особисті рахунки економії пального та мастил, коштів на ремонті тракторів. А от з основами агротехніки вирощування, скажімо, просяних культур, знайомі не всі. Тому й трапляються ще огріхи при веденні польових робіт.

Є й інші недоліки, котрі негативно позначаються на ефективності нашої роботи. Назву кілька з них. Насамперед, це низька якість ремонтних робіт, що проводяться у спеціалізованих майстернях. Часто-густо не вистачає у нас і запасних частин, гербіцидів. Особливо гостро відчули ми брак засобів для хімічного захисту рослин нинішнього року.

І все ж ми з оптимізмом дивимось у майбутнє: всі хлопці молоді, працьовиті, прагнуть якнайшвидше і якнайдосконаліше опанувати всі секрети професії. Щоб почуватися на землі справжніми господарями.

М. БИЦЮК,
групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу тракторної бригади № 1 колгоспу імені Комінтерну.
Онуфріївський район.

брак. Скоро ці труднощі буде подолано: на ділянці вже встановлено два потужні преси, які чіткіше забезпечуватимуть нас фронтом робіт.

А найбільше турбує інша проблема — часті поломки верстатів і неспроможність ремонтних служб швидко і надійно усунути їх. Справа в тому, що ремонтників взагалі не вистачає і ще мало серед них хороших спеціалістів.

Одинадцять п'ятирічків — не перша в моєму робітничому житті. На заводі я вже десять років. Чотири з них — членом бюро цехової комсомольської організації. Мене обрано до складу облпрофради. Якщо говорити про особистий внесок у виконання п'ятирічки, скажу: неодноразово перемагала у внутрішньозаводському змаганні за звання «Кращий за професією». Щоб збільшити свій внесок, постійно працюю над підвищенням фахового рівня: цього року закінчила машинобудівний технікум (вечірнє відділення).

Чимало моїх подруг також навчається без відриву від виробництва. А це — свідчення відданості справі, яку обрали на все життя.

Т. ЛИФАР,
фрезерувальниця КМК імені XIX з'їзду ВЛКСМ заводу «Гідросила».
м. Кіровоград.

Поки що нас нерідко підводять ливарники, котрі не завжди виконують завдання по постачанню заготовок, а також, буває, допускають

СЛОВО — ЗА СУМІЖНИКАМИ

Нашому заводу «Гідросила» відведено велику роль у боротьбі за реалізацію Прогнозованої програми РСРС. Без його виробів не обійдуться ні трактори, ні комбайни. Крім того, їх застосовують у самоскидах, бульдозерах... Гідравлічні насоси ми поставляємо багатьом підприємствам сільськогосподарського машинобудування — в Ленінград, Харків, Челябінськ, Ростов-на-Дону... Останнім часом у нашій країні і за кордоном добре зарекомендував себе новий трактор міньських машинобудівників МТЗ-80. І в ньому — теж наша продукція.

Комсомольсько-молодіжна бригада, в якій я працюю, виготовляє тільки платини до насосів. Інші випускають решту деталей. Взаємозв'язок між бригадами тісний. Тому дуже важливо, щоб усі вони працювали ритмічно. Але, на жаль, не завжди вдається добитися цього. Якщо наш КМК іде із значним випередженням п'ятирічного графіка (на його налічені вже квітень 1984 року), то є й такі бригади, які не завжди справляються із завданнями. Нерідко й нам доводиться приходити на допомогу нашим сусідам.

Звідки такі контрасти? Насамперед, очевидно, від ставлення до роботи. Рух

суміжників, багатостратегічності був викликаний необхідністю, він — один із ефективних заходів підвищення продуктивності праці. І все ж в основі його — душа трудівника, прагнення зробити більше.

Та, як не прикро, не всі наші суміжники беруть участь у цьому русі. Тому й виходить, що ми, працюючи в таких же умовах, як і вони, добиваємося більших успіхів. Цьому, наперед, сприяє те, що кожному з нас небайдужа доля не тільки свого особистого завдання, а й товариша по бригаді. Ми заповідали бригадний підряд, налагодили повну взаємозамінність робітників, перепланували розподіл устаткування, за проводили раціоналізації, спрямовані на виявлення кількох робітників, а також вилучення з ліній деяких верстатів (вони зараз ділять на інших ділянках). Кожен обладнав своє робоче місце так, як вимагає наукова організація праці. — здається, чогось кращого тут уже й не придумаєш.

І все ж успіхи, яких добивається КМК, ніяк не свідчать, що всі проблеми розв'язано і резервів більше немає.

Поки що нас нерідко підводять ливарники, котрі не завжди виконують завдання по постачанню заготовок, а також, буває, допускають

Косовиці дні гарячі

У колгоспі імені Ворошилова еспарцет за день — два міг перестигнути.

Господарство ж власними силами не справлялось з його косовницею. Тому на допомогу колгоспникам прийшов кормодобувний загін Бобринецької райсільгосптехніки, очолюваний заступником керуючого по автотранспорту М. О. Євладенком.

— Поле, на якому нині працюємо, — розповідає бригадир А. В. Спідорук, — займає 29 гектарів. До вечора думаємо скосяти еспарцет і перейдемо на іншу ділянку.

У загоні дві ланки: для косовини зеленої маси та її транспортування. Працюють кормодобувники за методом бригадного підряду.

Ось чергову чотку зробив шофер Юрій Корж. Червоне світло замерехтіло над кабіною комбайна Володимира Володимира. Це сигнал того, що можна під'їжджати черговій автомашині і ставати під навантаження.

— Зайвих перестій не робимо, — каже шофер Юрій Корж. — Комбайнери самі регулюють наш рух, подаючи сигнали.

Кормодобувний загін райсільгосптехніки — це дві косарки-плюнцалки, стільки ж комбайнів для підбору валків, шість автомобілів для перевезення зеленої маси, пересувана майстерня, паливостанція, автовагончик. Загін уклав договір з кількома господарствами району і вже заготовив більше тисячі тонн сінажу.

В. РИБАК.

На знімку: член механізованого кормодобувного загону райсільгосптехніки Анатолій КУЛІШ.

Фото В. КОВПАНА.

Кормодобувники нашого господарства активно заготовляють корми для громадської худоби. Комплекси КСК-100 обслуговують механізатори Віктор Козловський, Валентин Хомовиченко і Михайло Іщенко. Вони вже скосяли 122 гектари жита, нині збирають еспарцет. Комплекси обслуговують 12 автомашин. Соціалістичне змагання на транспортуванні зеленої маси очолюють шофери Володимир Ляшенко, Олександр Логвиненко та Андрій Сергієнко.

Безперервним потоком зелена маса надходить до місця сінажування. Утрам-

У ЄДИНОМУ КОМПЛЕКСІ

бовують її в траншеї бульдозеристи Олександр Мороз та Віктор Романенко. Завдяки відмінній організації кормозаготівельних робіт, неухильному виконанню технологічних вимог закладання кормів ми вже припасли понад 2000 тонн сінажної маси при річному завданні 3030 тонн.

А ланка кормодобувників, очолювана М. О. Гудаліним, уже заготовила понад 50 тонн сіна.

Як і в попередні роки, комітет комсомолу господарства оголосив кормовиробництво сферою своєї комсомольської турботи. Молоді механізатори нині по-ударному працюють на всіх етапах зеленого конвейера.

М. ОСАДЧИЙ,
заступник голови правління колгоспу «Дружба» по кормовиробництву.
Новоукраїнський район.

В ОПТИМАЛЬНІ СТРОКИ

У дві зміни працюють механізатори нашого колгоспу, зайняті міжрядним обробітком просяних. Найвагоміших виробітків добиваються Василь Васкевич і Микола Зубенко, котрі при нормі 14,5 гектара шодня розпушують міжряддя на 16—17 гектарах.

Члени механізованих ланок уже завершили обробіток соняшнику на всій 275-гектарній площі.

В. ЦАРЕНКО,
головний економіст колгоспу імені Івана Франка.
Устинівський район.

Сторінка для старшокласників

№ 5
(24)

Ця «нежіноча» професія

ДІЄ ЗАГІН СЛІДОПИТІВ

«ПОГЛЯНЬТЕ, ХТО ПІШОВ...»

ОГЛЯД ПОШТИ

Н. ДАНИЛЕНКО.

Коментар ззступника

ЗА МАРШРУТАМИ МИРУ І ДРУЖБИ

Популярність у мільйони радянських і зарубіжних юнаків та дівчат завоювало бюро міжнародного молодіжного туризму «Супутник» ЦК ВЛКСМ, яке відзначає своє 25-річчя. Напередодні пам'ятної дати про його діяльність на прохання кореспондента ТАРС розповів перший заступник голови цієї організації І. Джавелідзе.

— Бюро створено чотири роки після запуску в Радянському Союзі першого штучного супутника землі, який облетів уся планета. І символічно, що наша організація, покликана розвивати контакти радянської молоді з радянськими за рубежом, дістала назву «Супутник».

Ось деякі цифри і факти, які відображають масштаби нашої роботи сьогодні: щороку за путівками бюро подорожують близько п'яти мільйонів радянських та іноземних туристів. Справді масовою стала всесоюзна експедиція «Моя Батьківщина — СРСР», яку ми проводимо.

Значно зросла і матеріальна база туризму для юних. Ми маємо 23 міжнародних молодіжних центрів, табори і готелі, приймаємо зарубіжних гостей у більш як ста містах країни. І ще одна деталь: важливим аспектом у нашій діяльності стала активна участь у заходах міжнародного бюро по

туризму та обмініх молоді (БІТЕЖ), яке діє при ВФДМ.

Рік у рік розширюється географія подорожей, дедалі різноманітнішими стають їх форми. Нині юнаки і дівчата нашої країни виїжджають у складі туристських груп майже в сімдесят держав на всіх континентах.

Велику увагу приділяємо організації подорожей по нашій країні. Вони мають здебільшого тематичний характер. Так, організовуємо спеціалізовані поїздки, програми яких відображають знаменні дати і події в житті нашого народу. Цього року, наприклад, у Курську та Белгороді пройшли зустрічі правоохоронних пошукової експедиції «Літопис Великої Вітчизняної», присвяченої 40-річчю розгрому фашистів на Курській дузі. Десятки тисяч юнаків і дівчат візьмуть участь у роботі шести всесоюзних героїко-патріотичних клубів.

Поїздки по зарубіжних і

всесоюзних маршрутах «Супутник» дедалі ширше використовує як захоплення за ударну працю і відмінне навчання. Щороку більш як 30 тисяч молодих передовиків здійснюють їх безплатно, а багатьом вручаються цільові путівки.

Багатьма цікавими подіями буде відзначений і для радянської молоді туристський сезон-83. У заліковій книжці учасників експедиції «Моя Батьківщина — СРСР» включено більш як 10 тисяч об'єктів — пам'ятні місця, найважливіші економічні і культурні центри, унікальні географічні і кліматичні райони країни.

Як і раніше, найбільш популярним видом туризму залишається водний: по ріках, озерах і морях заплановано більш як 300 круїзних рейсів. Один з них, до речі, перше проводиться спеціально для молодожонів.

У далекі авіаподорожі вирушають у ці дні великі групи дітей з районів країни: Півночі, Сибіру і Далекого Сходу. Для них «Супутник» організував туристсько-оздоровчі поїздки на південь країни. Готуються в дорогу вчителі і працівники дошкільних закладів, представники колективів всесоюзних ударних комсомольських будов і творчій по обміну досвідом.

(Кор. ТАРС).

ВЛАСНИЙ ПОЧЕРК

Той суботній день запам'ятався новомірогородцям: з творчим звитом до них прийшов колектив — лауреат першого Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих, володар двох великих золотих медалей, самодіяльний народний оркестр народних інструментів Кіровоградського обласного будинку вчителя.

В районному будинку культури зібрався любительський музичний та хорова стіву. Тепло сприймали вони кожен виступ аматорів. У програмі концерт — твори російської, зарубіжної класики, українські, російські народні пісні, інструментальні твори радянських композиторів.

В зал лінує чарівні звуки «Галопу» із сюїти Д. Кабалевського «Комеданти». Присутні були вражені майстерністю, високим професіоналізмом виконання. Після цього художній керівник Ігор Заруба та диригент Микола Чорнобай наполегливо працюють з оркестрантами, розкривають перед ними «секрети» творчості вдалого радянського композитора.

Музика, як і пісня, як і художній твір, кожного по-своєму хвилює, та й кожен її розуміє по-своєму. Цього можна сказати про більшість вдалих виконавців, дедалі — менше. Та це — творчість. Головне, на нашу думку, те, що колектив самодіяльних митців у творчому пошуку.

В. ШУЛЬГА.

Валерій ГОНЧАРЕНКО

ДО 40-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОТИ

Продовження. Початок у № 59, 60, 61, 64.

— Ну от що, досить ба-зікати. Де стара?

— Та ось я, голубчику докторе, — баба прямо з порога, мов засушений грибок, вискочила до кімнати і ледве не впала до ніг Квашини.

Дочку старенької, вісімнадцятирічну Галину К. через кілька хвилин доставили в медсанбат. У хворої два дні тому лопнув апендицит. І тут лікар Квашини уже не стільки надіявся на свій досвід, скільки на молодий організм дівчини.

За всі ці роки війни він вперше робив операцію цивільній людині. І ще яку. Все було в такій запущеній і критичній формі, що вперше лише успішно розвести руками. Але як же так: принесли молодій людині таку радісну звістку, а вона по-винна померти? Та саме ж їй будувати наш завтрашній день.

І знову чхид пішли скальпель, ножиці... Біля життя тривав не одну годину.

(Зараз Галина К. живе в Житомирській області. Часто пише листи Валентині Івановичу, які завжди починаються одними і тими словами «Незабутній мій рятівнику, дорогий лікар...»).

Через кілька днів медсанбат, де служив майор Квашин, перебрався на станцію Козятин. Наші війська очищали від гітлерівської погані міста і села Країни Рад. Наближався день Великої Перемоги.

5. Радість із сльозами на очах

Велика Вітчизняна наближалася до світлого дня повного розгрому гітлерівських армій, які тепер були схожі на смертельно пораненого звіра, що в передсмертній агонії ковчав у чорному лігві Берліна. Землю переможно крокував дозгоджаний травень, високо піднявши Червоний прапор визволення.

День Перемоги Валентин Іванович Квашин зустрів у невеличкому чехословацькому містечку Пласі неподалік від Праги. Звістка про Перемогу світовою радістю пронизувала все ество фронтового хірурга і ясніла на обличчях усіх.

Вулицями містечка рухалися підтопані старики, молоді, дівчата і підлітки. Майже кожен з них щось тримав у руці.

— Товаришу, товаришу, — смикав за рукав Квашини якийсь свеголовий добродій у поношеному піджаку і старанно зав'язаний рясій краватці, — візьми, дорогий товаришу...

І він тицяз у руки лікареві склянку, яку щойно наповнив густим домашнім вином із невеличкого бутлика:

— Хай живе наша дружба! Хай буде мир! — вигукнув старий і першим вишив, чим ніби даючи зрозуміти, що півто доброякісне.

— Щастя на великій землі! — схвилювано сказав майор і пригубив склянку.

Чехословацькі дівчата радянських воїнів засипали квітами, які падали їм

на перебинтовані голови, груди, руки, райдужним килимом стелилися під запленими важкими солдатськими чобітьми.

Квашин, вибравшись із цього щасливого потоку, звернувся у вузьку тиху вуличку. Пройшов кілька кроків і нараз оступився.

Лімо нього вели полонених фашистів. Вони йшли, низько опустивши голови на груди і їхні потріпані заяложені мундири ще більше підкреслювали жалюгідний вигляд «завойовників» Європи.

Уже в кінці колонії він ненавмином глянув на високого німця і аж здригнувся. Бував же таке. Цей воляк був настільки схожий на того льотчика-аса, якого 1941 року підбили наші зенітники на очах у Валентина Івановича, що він мимоволі не відводив погляду від незграбної постаті полоненого, аж поки той зовсім не зник з очей.

Лікар прихилився спиною до шорткого стовбура каштана. У пам'яті спливав спекотний день грізного літа 1941 року.

...Того ранку їхня частина вступила в невеличке українське село, де уже встигли «погосподарювати» гітлерівські головорізи. Де-не-де із обчухраних осколками садів визирали обгорілі димарі печей. Серед яскравих квітів, розкинувши нерухомі рученята, лежало п'ятирічне дівча, широко розплющеними очима вдивляючись у бездонне, тривожне небо.

— Та що ж це робиться, товаришу воєнлікару? — поруч заговорив санітар Ірохим Усенко, — у дітей стріляють. Чи вони не люди?

— Звичайно, ні.
— А хто ж?
— Фашисти.

І саме в цю хвилину ніби вродився на обрії хрестатий чорний коршун. Фашистський літак швидко шугонув униз і почав з кулеметів розстрілювати об'єкт із пораненими. Зчинилася безладна стрілянина, почувся передсмертний зойк...

Гітлерівський ас робив усе нові кола, буквально впритул прошиваючи свинцевою стрічкою куці, за якими лежали наші діти і ті селяни, що виїли після минулого бомбардування.

Кулі, насистуючи своєю жахливою мелодією, вписалися темними цятками в товсті стовбури дерев, буквально зрізали молоденькі гіллячки юних аблу.

І тут нараз ударили паші міномети. Фашистський льотчик почав швидко набирати висоту, але було уже пізно. Із фюзеляжа хрестатого чудовиська масною стрічкою зав'язувився чорний дим.

Літак димів і втрачав висоту. Раптом від нього відділилась біла цятка і вибухнула легким куполом над берегом степової річки.

Парашутист приземлявся неймовірно довго. Його чекали суворі автоматники, плечем відтісняючи якогось діда, що 'рзався до фашистського льотчика, кринко вигукуючи:

— Дайте мені його... За що він мою внучку убив? Я його своїми руками...

(Закінчення буде).

РУКИ,
РОВЕСНИКИ
МЕЛОДІЙ

СОНЯЧНОЇ
ДОБРУДЖІ

ВІЛЬКА днів тому учасники самодіяльного народного танцювального ансамблю «Колос» Палацу культури імені Жовтця та «Ятрань» — будинок культури імені Калініна — гостинно зустріли своїх колег з окружного профспілкового будинку культури імені Д. Благоева, що в місті Толбухіні Народної Республіки Болгарії. Зустріч перетворилася на справжнє свято дружби.

Гості з Болгарії з часу прибуття на Кіровоградчину побували в музеї імені М. Л. Кропивницького, зустрілися з курсантами Кіровоградського вищого льотного училища цивільної авіації, здійснили екскурсію по обласному центру. Потім у залі обласної філармонії вони дали концерт, який присвятили дружбі між містами-побратимами Толбухіні і Кіровоградом. Глядачів глибоко вразили й захопили танцювальні сюїти «Добруджанський настрій», обрядові, жарти, жіночі танці різних областей Болгарії, пісні у виконанні Ганки Тодорової та Радки Адамової. Вдячні кіровоградці піднесли учасникам ансамблю та його художньому керівникові Христову букети квітів, нагородили артистів бурхливими оплесками. Нині

друзі з Болгарії перебувають в містах і селах області, де виступають з концертами, зустрічаються з трудівниками.

С. ПЕТРЕНКО.

НА ЗНІМКАХ: ХЛІБ-СІЛЬ ДОРОГІМ ГОСТЯМ. ВИСТУПАЄ ФОЛЬКЛОРНИЙ АНСАМБЛЬ ОКУРЖНОГО ПРОФСПІЛКОВОГО БУДИНКУ КУЛЬТУРИ МІСТА ТОЛБУХІНА РРБ.

Фото В. КОВПАКА.

Досвіду— масову прописку

З 24 по 26 травня в м. Кіровограді відбувся семінар журналістів системи Мінсільгоспмашу, в якому взяли участь редактори багатотиражних газет і радіомовлення галузі транкторного і сільськогосподарського машинобудування та Кіровоградської області, працівники технічного управління міністерства і його прес-центру, ЦК профспілки робітників автомобільного, транспортного і сільськогосподарського машинобудування, кореспонденти республіканських і місцевих засобів масової інформації, відповідальні працівники Ленінського районного партійного комітету, міськомуні і обкому Компартії України.

Учасники семінару обговорили питання удосконалення пропаганди передового досвіду галузі у пресі, по телебаченню і радіо. Адже сьогодні тракторне і сільськогосподарське машинобудування — це одна з головних галузей агропромислового комплексу країни, покликаних зробити вирішальний внесок у виконання Продовольчої програми СРСР. І щоб він був вагомим, трудівники Мінсільгоспмашу цілеспрямовано працюють з передовим досвідом, прагнуть добитися його масової прописки.

В. ПЕТРЕНКО.

ФІЗКУЛЬТУРА — ТОБІ І ВСІМ!

Підбито підсумки соціалістичного змагання на кращу постановку фізичного виховання в загально-освітніх школах Української РСР за 1982 рік. Серед інших трьох сілських восьмирічних шкіл республіки спеціальним дипломом Міністерства освіти УРСР і республіканським спорткомітетом нагороджена Сасівська восьмирічка Компаніївського району.

У ПОШУКУ

Учитель фізкультури Володимир Качаненко народився і виріс у нашому селі. Вступив на факультет фізичного виховання Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна. Здобувши вищу освіту, ось уже другий рік працює в Сасівці.

Ще жодного разу не було так, щоб Качаненко проводив уроки без доброго продуманого комплексу. І заняття проходять у нього на високому рівні, цікаво.

Ефективно працюють у школі спортивні секції з баскетболу, футболу, волейболу, настільного тенісу, загальнофізичної підготовки. Чимало уваги приділили створенню спортивної бази: с футбольне та гандбольне поля, сектор для стрибків у довжину і висоту, смуга перешкоди.

Основою оснв усієї оздоровчої і фізкультурно-масової роботи ствз комплекс ГПО. Щороку учні школи після медичного огляду складають нормативи.

Велику роль у пропзгуванні комплексу відіграє наочна агітація. У коридорі школи є стенд «Від значка ГПО — до олімпійської медалі». Тут — нормативи всіх ступенів, помісячний графік складання нормативів, склад комісії ГПО та план її роботи, календар масових

оздоровчих заходів, положення про змагання комплексу ГПО. Діти знають, які у них показники на минулорічних стартах і на що треба звернути увагу при дальшому складанні нормативів. Найкращі здобутки з комплексу ГПО в четвертокласників Валерія Бичури, Юрія Погрібного, учнів сьомого класу Олега Михайленка, Костянтина Руденка, Світлани Карашук, випускників Лариси Качаненко, Лариси Маринської. Саме завдяки таким спортсменам на всіх районних змаганнях збірна школи завжди виступає вдало.

Дуже популярний серед школярів баскетбол. Цього року наші дівчатка стали чемпіонками району, хлопчики були другими.

Вагомі успіхи з гандболу і футболу.

У квітні цікаво пройшли районний фінал «Стартів надій» та змагання з піонерського чотириборства «Дружба». Тут наші учні теж були серед призерів. В усьому цьому й заслуга колективу фізкультури, очолюваного здібною спортсменкою восьмикласницею Наталкою Орловою.

К. СМУЛЬСЬКА,
директор Сасівської
восьмирічної школи.
Компаніївський район.

ФУТБОЛ

«Авангард» — «Зірка» — 4:3

Свій сімнадцятий матч кіровоградська «Зірка» провела в Рівні з місцевим «Авангардом». Поєдинок закінчився перемогою господарів поля — 4:3.

Турнірну таблицю нині очолюють армійці Одеси, які у вісімнадцятому турі завдали поразки вінницькій «Ниві» — 1:0. У лідерів нині двадцять шість очок. На другому місці криворізький «Кривбас» — 25 очок, на третьому — «Нива» — 23. А наших земляків випередили всі команди шостої, української зони — «Зірка» має одинадцять програвів, 5 нічиїх, один виграш. У свої ворота вона пропустила 24 м'ячі, а суперникам забила 9. Тепер у неї 7 очок, на одне більше в «Дніпра», на два — у «Фрунзенця».

6 червня на своєму стадіоні «Зірка» зустріне з чернігівською «Десною».

Старт

Я УВАЖНО стежив, як багатоборці ГПО, метали гранати. Мимоволі зацікавився невисоким кременим спортсменом. Його техніка кидка була кращою, ніж у інших сілських багатоборців ГПО, а звідси і сталі результати — 52, 51, 55 метрів.

Це — Валерій Доценко, вчитель фізкультури Злинської СШ № 1 Маловисківського району, кандидат у майстри спорту з багатоборства ГПО.

...З дитинства Валерій захоплювався бігом, плаванням. Серед ровесників і багатьох старших товаришів не мав собі рівних у цьому. Коли після восьмого класу потрапив у Криворізьке гірничо-технічне училище, вирішив серйозно зайнятися спортом. Записався в секцію вільної боротьби. Два роки перемігав на обласних змаганнях, а на юнацькій першості республіки посів четверте місце. Став першорозрядником. Після училища — служба в армії. І знову Валерій не розлу-

чається зі спортом. Відвідував секцію класичної боротьби. Тут Доценко також досяг високих результатів: на першості Криворізької РСР був призером, став першорозрядником. Після армії вступив на

1978 року на першості Маловисківського району з багатоборства ГПО В. Доценко був поза конкуренцією — перше місце. Не було рівних йому й на першості обласної ДСТ «Колос».

У чому секрет його успіхів?

— У постійності, — відповідає спортсмен. — Не уявляю свого життя без фізкультури. Буває іноді важко. Але вірю у високий кінцевий результат.

Дізнаюся, що у В. Доценка є розряди з багатьох видів спорту. Крім уже згаданих, у нього перший розряд з футболу

і шахів, другий — з плавання, хокею, волейболу, баскетболу, легкої атлетики. Він твердо переконаний: для бадьорості і здоров'я найбільше дає комплекс ГПО.

Він за те, щоб нарощувати сили в усіх видах спорту поступово.

Доценко веде фізкультуру в п'ятнадцяти класах. Вільного часу, звичайно, обмаль. Але вчитель устигає керувати при школі секцією спортивної гімнастики, баскетболу, футболу. Футболісти, баскетболісти, гімнасти — постійні призери районних змагань.

З ініціативи молодого вчителя в Злинці було створено «групу здоров'я», яку відвідують близько 50 його односельців.

— Спорт любить уся моя сім'я, — говорить Валерій. — Дружина також учитель фізкультури, займається гімнастикою, часто виходить на кросові дистанції. А коли народилася донька, то призвичаїв і Світланку робити разом з нами ранкову гімнастику, вона вже трішки бігає, пробує плавати.

Недавно на першості обласної ДСТ «Колос» Валерій був другим: його обійшов слюсар ремонтно-механічного заводу Укрремтресту Олександр Глушенко — також здібний спортсмен, кандидат у майстри спорту. І Доценко радів за нього:

— На сильнішого треба рівнятися!..

А. БЕЗТАКА.

На знімку: В. ДОЦЕНКО на тренуванні.
Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

ХТО БУДЕ
У ФІНАЛЬНІЙ
СІМЦІ?

Більше восьми місяців тривав зональний турнір юнацької першості УРСР з футболу. Змагання проходили в двох вікових групах: старша — 1966 — 1967, молодша — 1968 — 1969 років народження. В VII зоні, нашої місцевості, захищали два колективи: СДЮСШ і СК «Зірка».

З перших турів лідерство захопили футболісти СДЮСШ. Перед останнім матчем наші земляки на очку випереджали «Таврію» (Сімферополь). У грі між цими колективами, яка відбулася в Сімферополі, наші футболісти не залишили ніяких шансів господарям і перемогли — 2:1.

Таким чином, переможцю VII зони — команді СДЮСШ старшого віку, щоб потрапити у фінальну сімку, слід переграти переможця четвертої зони — спортсменів СДЮСШ (Київ). На кіровоградському стадіоні «Піонер» відбулася перша зустріч цих команд. На п'ятинадцятій хвилині матчу Сергій Степанюк красивим ударом спрямував м'яч у ворота гостей. У другому таймі наші хлопці віддали ініціативу киянам, які створили кілька зарозумливих моментів для взяття воріт. Однак наші юнаки перемогли — 1:0.

Ю. КАЛАШНИКОВ,
директор СДЮСШ
№ 2.

м. Кіровоград.

Призери — з «Ікара»

Триває спартакіада обласної організації ДСТ «Спартак» серед команд обкомів профспілок, присвячена VIII літній Спартакіаді народів СРСР.

Серед команд першої групи найефективнішим виявився плавці обкому профспілки медичних працівників. У другій групі команд поза конкуренцією були спортсмени обкому профспілки працівників державної торгівлі.

В особистому заліку 100-метрову дистанцію з результатом 1 хвилина 02.9 секунди найкраще проплив Юрій Новак (медичне училище, м. Кіровоград).

В. ПЕРЕВЕРЗЕВ,
інструктор обласної
ДСТ «Спартак».

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

ЧЕТВЕР

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Док. телефільм «Я б у робітничий пішов». 9.15 — Концерт народної артистки СРСР М. Бієнчу. 10.20 — Телефільм «Зустріч біля високих гір». 1. серія. 11.35 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Комуністи 80-х. Док. фільм «Пропагандист і змагання». «Сім днів весни». «Розповіді про комуністів Сахаліну». 15.35 — Російська мова. 16.05 — Телепарис «Бауманці». 16.20 — Концерт Державного ансамблю пісні і танцю Чуваської АРСР. 16.50 — Зустріч школярів з дівчи Героєм Радянського Союзу генерал-полковником авіації В. Д. Лавриненковим. 17.40 — Б. Чайковський. Тема і всім варіації для симфонічного оркестру. 18.00 — Ленінський університет м'ячонів. Економіка економіка. 18.30 —

Реселі потки. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.05 — Мультфільм «Казка про твердий горішок». 19.20 — Фільм-концерт «Спогади». 19.50 — Телефільм «Зустріч біля високих гір». 2. серія «Ваканцій час». 21.00 — «Час». 21.35 — Документальний екран. 22.35 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

16.00 — Новини. 16.10 — Для школярів. «Сині стріли». 16.55 — Фільм-концерт. 17.15 — «Країна комсомолів». 17.30 — Телефільм «Фотуси — це просто». 17.45 — «Екран пошани Українського телебачення». 18.00 — Телефільм. (Кіровоград). 18.10 — «День за днем». (Кіровоград). 18.25 — Оголошення. (Кіровоград). 18.30 — «Екран запрошує». (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Не дамо підірвати світ». Концерт політичної пісні. 20.30 — «Ставиться питання». Передача друга. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — К. Симонов. «Четвертий». Телевістива. 22.55 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Науково-популярний фільм. 8.45 — Телефільм «Опук Мешки». 10.00 — Мультфільм. 10.15 — Відкриття сурмачі! 11.00 — Літо в лісі. 11.30 — Іспанська мова. 12.00 — Фільм — дітям «Золоті черевички». 1. серія. 13.05 — Змагання з спортивного орієнтування на приз Центрального телебачення. 13.50 — Фільм із субтитрами «Мій ласкавий і ніжний звір». 15.35 — Новини. 16.00 — Новини. 16.20 — Чемпіонат Європи з баскетболу. Чоловіки. Матч команд фінальної групи. 19.00 — Телефільм. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — На VIII літній Спартакіаді народів СРСР. Темі. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Гарантую життя».

п'ятниця

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Док. фільм «Не чий мені». 9.20 — Концерт заслуженого ар-

тиста РРФСР В. Співакова і лауреата Міжнародного конкурсу Ю. Башмета. 10.00 — Телефільм «Зустріч біля високих гір». 2. серія. 11.10 — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — П'ятирічка — справа кожного. Док. фільм «Уренгой — Центр. 203-й кілометр». «Над хвилями». «Мінус дефіцит». 15.45 — О. Пушкін. «Евгеній Онегін». Літературні етюди. 16.45 — Один сеанс у живописця. Про народного художника СРСР В. Орешинова. 17.15 — Передача до національного сьяті Італії і Дня проголошення республіки. 18.15 — Ми будемо БАМ. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Концерт Державного академічного хореографічного ансамблю «Берізка». 19.45 — Телефільм «Зустріч біля високих гір». 3. серія «Зустріч». 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Винадкові пасажир». 22.50 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Виробнична гімнастика. 10.45 — Музичний фільм. 11.10 — «Знімається кіно». 12.10 — «Та-

дзь: досвід, проблеми». 12.45 — Н. Симонов. «Четвертий». Телевістива. 16.00 — Новини. 16.10 — «Телепрост на ударній будові». 16.25 — Фотоетюд «Українська червонина». 16.30 — «У майстерні художника». 17.00 — Фільм-концерт. 17.15 — «Старт надій». 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.20 — Творчість юних. (Кіровоград). 19.05 — «Актуальна камера». 19.45 — Концерт симфонічної музики. 20.30 — «Ставиться питання». Передача друга. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.35 — «П'ять хвилин на роздуми». Молодіжна розважальна передача. 22.50 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Науково-популярний фільм «Грецька проса, квасоля і інші...». 8.35 — Фільм «Гарантую життя». 10.00 — Зустріч школярів з підкорачами Евересту заслуженими майстрами спорту СРСР В. Валибердінім і

В. Шонінім. 10.55 — Англійська мова. 11.25 — «Фарбами рідної землі». Про творчість заслуженого діяча мистецтв Молдавської РСР Е. Романеску. 11.55 — Фільм — дітям. «Золоті черевички». 2. серія. 13.00 — Грає Вошикош (фортепіано). 13.55 — Жюль Верн. Сто років життя і творчості. 14.40 — Шахова школа. 15.10 — Співає заслужений артист УРСР І. Яценко. 15.30 — Новини. 18.00 — Новини. 18.20 — V Міжнародний фестиваль телефільмів про народну творчість «Веселка». Мистецтво Іменської Арабської Республіки. 18.50 — Док. телефільм «Заніжжя». 19.05 — Чемпіонат Європи з баскетболу. Чоловіки. Матч команд фінальної групи. 19.45 — Вечірня казка. Мультфільм «Мауглі». 20.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Дніпро» (Москва) — «Торпедо» (Кутаїс). 2. тайм. 21.00 — «Час». 21.35 — Ширше небо.

Редактор **Ю. СЕРДЮЧЕНКО.**

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 07747.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП.

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друку впр

Зам. № 273. Тираж 55 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.